

(Szávai István: Sára)

Sára az első foglalkozáson. Lehetne az első rajzórán is, az arcán azonban látszik, hogy ide magától jött. Már harmadikos a művészetiben, tudja mit kaphat, de ezzel a tanárral most találkozik először, vár tőle valamit, kínál neki valamit, előre jelzi, miből nem kér, és azt is, hogy amit kér, azt viszont nagyon.

Ezt nem lenne szabad elrontani.

Hamar kiderül, hogy Sára – az élet iránti vággyal teli Sára – nehézkesen rajzol. Sok az apró kis konfliktus. A három – egymással éles versenyben álló „barátnő” közül rajzban ő a leggyengébb.

Reggel héttől üzemelek. Fárasztó, nehéz órák, helyzetek, szünetekben óra-előkészítés, csak a tízperces ebéd jelent egy kis pihenőt. Fáradtan kezdem a műhely-előkészítő foglalkozást. Úgy a felénél járhatunk, amikor Sára jön egy linótervvel, valami pályázaton szeretne indulni. Sok éves zsűrizési tapasztalataim alapján tudom – ezt így az első körben kiteszik. Túl nagy üres tereket hagyott, sablonosak a megoldásai. Korrigálnám, de folyton közbevág, makrancoskodik. Mindig akkor csinálja ezt, ha maga is érzi, nincs teljesen igaza egyikünknek sem. Megrántom a vállam.

– Akkor csinálj, amit akarsz!

Persze, ebbe meg nem akar be-

letörődni. Segítsek neki, de valahogy másképp. Beteg volt, két hétig nem jött, lemaradt a többi mögött. Egyre hidegebb, egyre undokabb a hangom.

– Sára, nézd meg ezeket a metszeteket! Mind jobb, mint a tiéd. Egyedül dolgoztál otthon. Nem tudtam segíteni. Ha most sem fogadod el a segítségemet, megint csak egy kis lapos metszetet hozol össze. Ha nem érzed úgy, hogy segíteni tudok, ne járd ide!

Sírni kezd.

– Na, hát ezért ne sírj! – próbálnám enyhíteni a dolgot, de Sára olyat mond, amitől majdnem én is elsírom magam:

– Már megint rossz voltam.

Átölelem.

– Én is az voltam. Undok. Fáradt vagyok. Ne haragudj.

Belül meg éget a szégyen, hogy egy ilyen gyerek, mint Sára, magát érzi rossznak miattam. Na persze, mentegethetném magam a fáradtsággal. De a baj mélyebb. Ez a műhelymunka nem Sára-ra van kitalálva. Neki inkább egy GYIK program kellene, amihez viszont se hely, se felkészültség, se energia. Sárát el fogom veszíteni.